ECLI:LV:RVPT:2020:0522.130039120.1.S

Lieta Nr.130039120
Lietvedības Nr.1-0391-20/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2020.gada 22.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā : tiesnese K.Maike
ar sekretāri Ž.Brokāni,
piedaloties /pers. A/
2020.gada 22.maijā
Rīgā, Abrenes ielā 8, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, protokolā norādītā dzīves vieta /adrese/, un

k o n s t a t ē j a :

2020.gada 19.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC437282, par to, ka 2020.gada 19.maijā, plkst.14:10, Rīgā, Brekšos, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Vito 112 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa meža ceļu, kas savieno autoceļu P4 ar Sinoles ielu, no autoceļa P4 puses, Sinoles ielas virzienā, atkārtoti gada laikā, kad nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību – tās nav iegūtas. Protokols sastādīts uz ziņojuma pamata.

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^4.panta septītās daļas 1.punkta par transportlīdzekļa vadīšanu atkārtoti gada laikā, ja nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesai.

/pers. A/ lietas izskatīšanā paskaidroja, ka transportlīdzekli nav vadījis, jo transportlīdzeklī atradās trīs personas, nav iepaticies policijas darbiniekiem, tāpēc viņam tika sastādīts protokols, savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzīst.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka /pers. A/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^4.panta septītās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lai noskaidrotu vai pārkāpēja rīcībā ir Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^4$panta septītās daļas 1.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, pirmkārt, jākonstatē, ka persona ir vadījusi transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām un, otrkārt, ka šāds pārkāpums ir izdarīts atkārtoti gada laikā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 26.pantam, transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ļauj personai vadīt attiecīgajai kategorijai atbilstošu transportlīdzekli (..) un veikt citas normatīvajos aktos transportlīdzekļa vadītājam atļautās darbības, piedaloties ceļu satiksmē. Personas tiesības vadīt transportlīdzekļus apliecina attiecīgs ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā (..) un derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība.

Lietas materiāliem pievienota IeM un CSDD informatīvās sistēmas datu bāzes izdrukas un protokols, no kuriem izriet, ka attiecībā pret /pers. A/ 2019.gada 13.augustā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC544152 par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^4.panta sestās daļas 1.punktā un atbilstoši lietā esošajai informācijai, ar šo protokolu – lēmumu /pers. A/ sodīts ar naudas sodu EUR 350 apmērā.

Vērtējot sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un lietā esošos materiālus, tiesa secina, ka nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, jo ņemot vērā Stopiņu novada pašvaldības policijas inspektora K.Eglīša 2020.gada 19.maija dienesta ziņojumā norādīto norādītos apstākļus, tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka /pers. A/ 2020.gada 19.maijā plkst.14.10 vadīja transportlīdzekli Mercedes Benz Vito 112 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa meža ceļu, kas savieno autoceļu P4 ar Sinoles ielu, no autoceļa P4 puses, Sinoles ielas virzienā.

Tiesa nekonstatē, ka fiksējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas

darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

Tiesa norāda, ka publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu sastādītiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a apriori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina.

Tiesa, ņemot vērā tiesu praksi, atzīst, ka, lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu)*. Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Tiesa secina, ka /pers. A/ nevienu pierādījumu, kas apšaubītu policijas darbinieku patiesumu, nav iesniedzis. Tāpat administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanas laikā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu ieinteresēti /pers. A/ administratīvi sodīt.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka nav pamata atzīt policijas darbinieka rīcību par negodprātīgu un administratīvā pārkāpuma protokolā un dienesta ziņojuma minētās ziņas par nepatiesām un tās apšaubīt.

Tiesa/pers. A/ norādītos argumentus vērtē kā pretrunīgus un neatbilstošus lietā konstatētajiem faktiem, sniegtus nolūkā maldināt tiesu, tie ir vērtējami kritiski un viņa izvirzītā versija par notikušā apstākļiem, ka nav vadījis transportlīdzekli, tiesas ieskatā acīmredzami norāda uz centieniem izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa uzskata, ka lietā nepastāv saprātīgas šaubas par to, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC437282 norādītajā vietā un laikā vadīja transportlīdzekli.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, un, ka šādu pārkāpumu viņš ir izdarījis atkārtoti gada laikā. Līdz ar to /pers. A/ izdarītais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, un viņa vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta septītās daļas 1.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar šādiem pierādījumiem: 2020.gada 19.maija administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC437282, CSDD informatīvās sistēmas datu bāzes izdruku un protokolu sarakstu, 2019.gada 13.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC544152 un tajā ietverto lēmumu, Stopiņu novada pašvaldības policijas inspektora K.Eglīša 2020.gada 19.maija dienesta ziņojumā norādīto.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, nosakot sodu /pers. A/, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personību raksturojošie dati, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34.pantu, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti.

Lietas materiālos nav ziņu, ka pastāvētu gadījumi, kad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31.pantu, nav piemērojams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{4}.panta septītajā daļā paredzētais sods administratīvais arests.

Konkrētajā gadījumā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{4}.panta septītās daļas 1.punktā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija transportlīdzekļa vadītājam ir administratīvais arests no piecām līdz piecpadsmit diennaktīm un naudas sods piecsimt septiņdesmit *euro* apmērā.

Izvērtējot izskatāmās lietas apstākļus, nodarītā pārkāpuma raksturu un būtību, /pers. A/ attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, tiesa atzīst par atbilstošu izdarītajam pārkāpumam /pers. A/ piemērot administratīvo arestu uz piecām diennaktīm un uzlikt naudas sodu EUR 570 apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}pantu lietā pieņemtajā nolēmumā jāizlemj jautājums par izņemtajām mantām, savukārt 274.^{1}panta pirmās daļas 2.punkts paredz, ka vērtības un lietas, kuras lietotas pārkāpuma izdarīšanai, ir konfiscējamas vai atdodamas atpakaļ to īpašniekiem. Saskaņā ar lietā esošo informāciju, transportlīdzekļa MERCEDES BENZ VITO 112 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, īpašnieks ir /pers. D/. Pamatojoties uz minēto un Satversmes tiesas 2013.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.2012-23-01 „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam", /pers. A/ izņemtais transportlīdzeklis MERCEDES BENZ VITO 112 (ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/), atdodams atpakaļ šī transportlīdzekļa īpašniekam.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, 149.^{4}panta septītās daļas 1.punktu, 243.pantu, 244.pantu, 272.pantu, 274.pantu, 274^{1}.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{7} pantu, 289.^{16} pantu, 289.^{17} pantu, 289.^{18} pantu, 291.pantu, 299.pantu, 299.^{1} pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta septītās daļas 1.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērot administratīvo **arestu uz 5 (piecām) diennaktīm**

un uzlikt naudas sodu **EUR 570 (pieci simti septiņdesmit *euro*) apmērā**.

Izņemto transportlīdzekli MERCEDES BENZ VITO 112 (ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/), atdot atpakaļ šī transportlīdzekļa īpašniekam.

Naudas sods samaksājams 30 (trīsdesmit) dienu laikā no soda uzlikšanas dienas, jebkurā bankas iestādē (saņēmējs: Valsts kase, NMR 90000050138, konta Nr.LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot nolēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības numuru). **Naudas soda samaksas kvīts iesniedzama Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 22.maijā.

Tiesnese K.Maike